

Octavian ARON, Lidia MÂNDRU
Elena STAN, Antonio SANDU

Studii europene

Analize multidimensionale

Octavian ARON
Lidia MÂNDRU
Elena STAN
Antonio SANDU

Studii europene

Analize multidimensionale

Lumen

Iași 2007

Octavian ARON
Lidia MÂNDRU
Elena STAN
Antonio SANDU
Studii europene Analize multidimensionale

Editura Lumen este acreditată CNCSIS sub nr 003

www.edituralumen.com

Redactor: Morariu Irina Maria

VDescrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Studii europene : analize multidimensionale / Elena Stan,

Octavian Aron, Lidia Mândru, Antonio Sandu. - Iași :

Lumen, 2007

Bibliogr.

ISBN 978-973-166-031-8

I. Stan, Elena

II. Aron, Octavian

III. Mândru, Lidia

IV. Sandu, Antonio

341.217(4) UE

Extras din volumul:

Aron, O., Mandru, L., Stan, E., & Sandu, A. (2007). Studii europene. Analize multidimensionale. Iasi, Romania: Lumen.

Octavian ARON
Lidia MÂNDRU
Elena STAN
Antonio SANDU

Studii europene

Analize multidimensionale

Lumen

Iași 2007

Extras din volumul:
Aron, O., Mandru, L., Stan, E., & Sandu, A. (2007). Studii europene. Analize multidimensionale. Iasi, Romania: Lumen.

Pagina lasata intentionat goala

Extras din volumul:

Aron, O., Mandru, L., Stan, E., & Sandu, A. (2007). Studii europene. Analize multidimensionale. Iasi, Romania: Lumen.

Cuprins:

Scopul terapeutic al devianței în literatura română ... 7	
<i>Elena STAN</i>	7
Bibliografie	16
Uniunea europeană - diversitate cultural-artistică și manifestări politice identice 17	
<i>Elena STAN</i>	17
Bibliografie	24
Societatea, teatru al conveniențelor..... 25	
<i>Elena STAN</i>	25
Material și spiritual	27
Literatura la modă.....	29
Moartea	32
Imitația atrofiază creativitatea.....	34
Bureaucracy and the role of law: a comparative perspective 35	
<i>Octavian-Cornel ARON</i>	35
Introduction.....	35
The continental model.....	37
The Anglo-American Tradition	42
Bureaucracy and the role of law	46
Conclusion	47
References.....	49
Countries in Mirror: Reflections of Lustration in the Czech Republic and Romania 51	
<i>Octavian-Cornel ARON</i>	51
Introduction.....	51
How to deal with the past: lustration in the Czech Republic .	53
The Romanian approach of confronting the past	56
The lessons of lustration: Romania and the Czech Republic .	59
Conclusion	62
References.....	63

Extras din volumul:

Aron, O., Mandru, L., Stan, E., & Sandu, A. (2007). Studii europene. Analize multidimensionale. Iasi, Romania: Lumen.

Rolul Comisiei Europene în politica de concurență.. 65

Lidia MÂNDRU 65
Bibliografie 70

Orizonturi etice transmoderne în cultura europeană71

Antonio SANDU..... 71
Bibliografie 89

Scopul terapeutic al devianței în literatura română

Elena STAN

Atât prin valorile morale, cât și prin devianțele pe care le vehiculează, literatura română poate fi considerată în mod justificat terapie a caracterelor. Opera literară este psihosociologie metaforizată deoarece surprinde actorul social în mijlocul scenei, scriitorul nu judecă faptele sau reacțiile sociale și acordă importanța adecvată circumstanțelor în care acestea se produc.

În cazul în care devianta devine nucleul creației, scopul este exclusiv terapeutic, nimeni nu o utilizează cu finalitate contagioasă! Paradoxal devianța nu poate fi definită decât cu ajutorul termenului său antonimic: norma socială.

Devianța reprezintă ansamblul de transgreații, de conduite dezaprobată, de activități ce dezamăgesc anumite așteptări, violează o normă socială sau neagă o valoare.

Efectul direct și sigur al devianței este marginalizarea. În universul devianței există o gradație de la perfect voluntar la involuntar, prin urmare anumiți exponenți ai acestui fenomen suportă consecințe, fără să-și exercitat dreptul de liberă alegere. Pentru a clarifica această problemă să trecem în revistă cele șapte tipuri de devianțe:

- 1) infracțiunile și delictele-omucideri, furt, înșelăciune
- 2) sinuciderea
- 3) consumul de droguri și toxicomania
- 4) toate formele devianțelor sexuale-pornografia, prostituția, homosexualitatea, americanii includ și adulterul în această categorie.
- 5) devianțele religioase: sectarism, erezii și vrăjitorie.

Extras din volumul:

Aron, O., Mandru, L., Stan, E., & Sandu, A. (2007). Studii europene. Analize multidimensionale. Iasi, Romania: Lumen.

6) bolile mentale- simptomele psihice care au origine socială.

7) handicapurile fizice.

În urma studiilor efectuate, sociologii din întreaga lume au convenit că patru devianțe sunt universal reprimite. Acestea sunt:

1) incestul dintre mamă și fiu; tată și fiică; frate și soră

2) răpirea și violarea unei femei căsătorite

3) omorul, în special uciderea voluntară a unui membru al familiei

4) furtul

Operele din literatura română prezintă de mai multe ori mai multe devianțe oferite în mod gratuit receptorilor, ca vaccinuri, în mod preventiv. Cititorilor li se expune tabloul complex al devianței: ororile pe care aceasta le cauzează partenerilor de scenă, dar și neajunsurile cauzate purtătorului: marginalizarea sau stigmatizarea.

Cadrul social al romanului „Răscoala” de Liviu Rebreanu se caracterizează prin absența normei sociale. În acest context critic, mulțimea multiplică devianța, demonstrând veridicitatea maximei: ”Mulțimea are mai multe capete, dar nici un creier.”

Infrațiunile devin acte colective: un individ recalcitrant dă tonul unei fărădelegi, iar mulțimea înfuriată o finalizează. Omorurile, furturile, incendiile și distrugerile în masă sunt urmate de mutilări, violuri și chiar acte sexuale cu cadavre-necrofilie.

Cazul Nadinei este pilduitor. Petre Petre este primul violator. Replicilor victimei: ”Nu vreau!...Ajutor!...Ajutor!” le răspunde evidențiind superioritatea agresorului secondat de numeroși complici: ”Stai binișor...! Stai că doar nu te mă...! Uite așa!...” După consumarea actului sexual, deviantul își umilește victima cu replici ușor acide: ”Cucoană, necucoană... Dacă ți-e dragă viața, cuconiță, să fugi! Ai auzit! Să fugi îndată, altfel!... (p.316) Maestrul emerit al devianței se dovedește însă Toader Strâmbu. Limbajul său vulgar, jignitor și amenințător este

Extras din volumul:

Aron, O., Mandru, L., Stan, E., & Sandu, A. (2007). Studii europene. Analize multidimensionale. Iasi, Romania: Lumen.

Studii europene Analize multidimensionale

cartea de vizită a caracterului colțuros:”Nu zbiera, putoarea dracului!” și își înfige mâinile în beregata victimei.

Se presupune că a ucis-o în timpul violului, bănuiala fiind confirmată de îndemnul pe care îl adresează unui alt răsculat:”Hai, du-te și tu, Ilie, că poate să mai fie caldă!” Fără muștrări de conștiință, Toader Strâmbu își jefuiește victima după ce o violează și o ucide:”reapăru în cerdac, cu poșeta Nadinei ascunsă în buzunarul sumanului, cu un rânjet de mulțumire pe față!”

Conflictele sociale sunt inerente în orice societate, în orice epocă și în orice loc de pe planetă. Receptorii romanului :”Răscoala” sunt potențialii răsculați de mâine sau posibile victime. Pentru prima ipostază, terapia subînțeleasă este:”în orice împrejurare nu comite fapte pe care le vei regreta!” Atrocitățile comise în timpurile confuze ale revoluțiilor sau răscoalelor nu vor rămâne nedescoperite și nepedepsite la infinit. Pentru potențiala victimă morala este că nu trebuie să se expună pericolului în mod ostentativ, să braveze, în loc să se protejeze, așa cum a făcut Nadina!

În iureșul mișcărilor sociale se alcătuiesc tribunale ad-hoc care judecă infracțiuni rămase nepedepsite, deoarece victima nu le-a reclamat în momentul producerii lor, fiind conștientă de faptul că justiția nu este imparțială cu persoanele influente. Aristide Platamoni, fiul arendașului grec, va fi mutilat pe loc, fără milă, pentru că a necinstit fetele frumoase ale țăranilor. Devianța se descompune secvențial în roluri atribuite celor care contribuie la finalizarea ei:”Aideți, voi, Terente cu Vasilică țineți-i mâinile, tu. Costică șezi pe el să nu se miște, voi țineți-l de picioare, așa!...Hai, nea Chirilă, hai, scoate cuțitul că ai jugănit destui porci și ești meșter!”

La sfârșit, țăranii îi servesc seducătorului și o porție de ironie usturătoare:”Pune-i-le pe piept, nea Chirilă, să-și facă tocană din ele!”(p.314)

Extras din volumul:

Aron, O., Mandru, L., Stan, E., & Sandu, A. (2007). Studii europene. Analize multidimensionale. Iasi, Romania: Lumen.

În romanul psihologic „Ciuleandra”, Liviu Rebreanu demonstrează incontestabil că devianța induce o mobilitate socială descendentă. Fostul ministru al justiției, Policarp Faranga are o teorie stranie referitoare la asigurarea unei zestre genetice ameliorate descendenților: ”împrospătarea neamului nostru se poate face numai prin amestecul cu un sânge nou, tânăr, plămădit cu pământ!”(p 83) În consecință, „cumpără” o fată frumoasă din popor, pe care o pregătește să devină soția corespunzătoare a unicului său fiu, Puiu!

În această operă se surprinde admirabil modul în care o devianță atrage după sine alta, producând un lanț de reacții sociale.

O soluție greșită propusă de tată se soldează cu un mariaj eșuat care se finalizează cu o crimă. Această căsătorie lipsită de ingredientul indispensabil, iubirea, s-a vrut o soluție sigură pentru realizarea unei descendențe viguroase, dar sfârșește tragic pentru ambii parteneri ai așa-zisului contract social.

După comiterea delictului, anturajul familiei Faranga, adevărate elite sociale, prescrie deviantului un tratament dubios: internarea într-un sanatoriu și simularea nebuniei pentru a se sustrage răspunderii penale aferente faptei sale!

Acest fapt, această atitudine, măsoară gradul de devianță al societății timpului. Nu există noțiunile de demnitate și responsabilitate morală, evidență întărită de remarca tatălui: ”Mai bine nebun decât ocnaș!” În plus, pentru că a făcut parte din elitele țării, Policarp Faranga emite pretenții ca fiul său să fie mai presus de lege: ”țara îmi datorește măcar atâta în schimbul serviciilor multe pe care i le-am făcut!...”(p.39)

Procurorul și prefectul devin complici la acoperirea odioasei crime! Halal ordine socială, justiție și corectitudine!

„Imposibil! Se cruci prefectul, strângând mâna lui Faranga cu efuziune și compătimire. Ce catastrofă, dragul meu!...Tocmai povesteam procurorului ce mi-ai telefonat și nu ne venea deloc să credem...A propos, să-ți prezint pe procurorul Săvulescu! Un

Extras din volumul:

Studii europene Analize multidimensionale

băiat foarte de ispravă și cu atât mai atins de întâmplarea asta nenorocită, că doar tu, pe când erai la justiție, l-ai adus în București!(p.39)

Cu alte cuvinte:”o mână spală pe alta și amândouă fața!”

Literatura, felia de viață care palpită din paginile cărților, demonstrează că există devianțe care nu au fost trecute pe lista celor șapte! Există asasini care rămân nepedepsiți pentru că :”țara le datorește mult”, iar cei care ar trebui să asigure protecția socială a conașionalilor, încearcă să mușamalizeze crimele celor situați în nivelele superioare ale piramidei sociale! O poziție socială privilegiată oferă imunitate!

O altă violare flagrantă a normei sociale demnă să intrige orice persoană de bună-credință este gestul impardonabil de a cumpăra și de a vinde o ființă umană dotată cu rațiune și voință, călcând în picioare sentimentele acesteia:” o oră de tratative și târguială s-au terminat cu o învoială categorică. Femeia dădu mâna cu tata și cu mine, în vreme ce Mădălina, care mai ieșise pe afară de câteva ori, acum, ghemuită lângă ușă, începu să plângă, bâlâbâind speriată, aproape îngrozită: ”Mămucă, nu mă da! Nu mă da, mămucă!”(p.89).

Concluzia meticulosului proces de conștiință pe care Puiu Faranga și-l face este că:”a avut în el un instinct criminal înnăscut!” Bătrânul său tată l-a ferit de compania unor prieteni violenți, dar s-a înduplecat să-i permită să vâneze, justificându-și permisiunea: ”La urma urmelor poate că este mai bine să-ți împlinești pofta de a ucide împușcând iepuri și prepelițe!”(p.69).

Într-o clipă de semi-luciditate, personajul definește predispoziția sa de a ucide:”nu e puțin lucru să simți categoric într-o bună zi că ești un criminal născut și că toată viața ta a fost un lanț de porniri criminale, de crime oprite la timp numai prin voința și educația ta, că ai trăit atâția ani cu povara asta imensă în suflet!”(p.100).

Devianța lui Puiu Faranga erupe în momentul în care partenera sa de viață nu-i satisface așteptările în procesul

Extras din volumul:

Aron, O., Mandru, L., Stan, E., & Sandu, A. (2007). Studii europene. Analize multidimensionale. Iasi, Romania: Lumen.

comunicării. El decodifică perfect resemnarea ei tăcută și îi citește verdictul în priviri:”nu-l iubește și nu-l va iubi niciodată, face parte dintr-un contract care i-a fost impus”! În momentul în care o sugrumă Puiu se blochează pe replica acuzatoare: ”Taci!... Tacil..Taci!...”(p.28). Omuciderea este compusă în reacțiile organice ale victimei și ale agresorului:”ultimile zvâcniri ale victimei îl înfuriau mai nătâng...ochii lui umflați nu vedeau totuși nimic, ca și când s-ar fi coborât peste ei un obositor vâl roșu!”(p.28).

O devianță ce s-a vrut simulată la început, fiind indusă social, în final devine autentică. La început recomandată cu ardoare, nebunia lui Puiu devine autentică în final, manifestându-se prin gesturi obsedante: dansează până la epuizare Ciuleandra, iar când nu i se face pe plac, se repede să-și sugrume partenerul de dialog, repetând acuzator: ”Taci!...Taci!...Taci!”

„-...Te rog să iei notă imediat, domnule director, că nu sunt nebun!

- Firește că nu ești...negreșit, dar...zise doctorul iar împăciuitor.

Atunci Puiu Faranga se dădu înapoi și, cu ochi scânteietori, șopti:

- Va să zică nu vrei să crezi că nu sunt nebun? Va să zică...

Deodată se repezi ca o fiară la gâtul doctorului, cu mâinile încleștate, răcnind:

- Taci!...Taci!...Taci!...”

Devianța lui Puiu se dovedește involuntară. A ucis într-un moment de nebunie, iar crizele de conștiință care se declanșează după crimă îi întunecă iremediabil mințile. Dacă personajul are circumstanțe atenuante, elitele social-politice ale momentului practică devianța într-un cadru organizat, de pe pozițiile de manageri sociali.

Chiar dacă criminalul ar fi fost sănătos, sistemul funcțional al relațiilor influente ale familiei, și stratificarea socială ar fi fost salutare în soluționarea juridică a cazului.

Extras din volumul:

Aron, O., Mandru, L., Stan, E., & Sandu, A. (2007). Studii europene. Analize multidimensionale. Iasi, Romania: Lumen.

Studii europene Analize multidimensionale

Mama Mădălinei are un simț al economiei pragmatice care o dezumanizează. Ea vrea să-și tragă o cotă parte din această tragedie care să-i asigure o bătrânețe prosperă, drama nu o sensibilizează, ci îi ascute propriile interese financiare! O persoană cu un handicap sever în zona umanității, ca ea, se prezintă la sanatoriu și emite pretenții:”Apoi când s-a auzit la noi în sat ce-a pățimit Mădălina și cum a fost de oropsită, oamenii m-au învățat să vin la dumneavoastră care mi-ați luat-o și să vă cer pagube pentru că mi-ați omorât-o

...Și de aceea venii!”(p.120)

Romanul demonstrează că devianța instinctului matern ar trebui să fie înscrisă pe lista devianțelor universal reprimată!

Scriitorii valoroși au făcut terapie psihosocială prin operele lor. În sprijinul acestei afirmații citez confesiunea pe care Liviu Rebreanu o făcea în interviul acordat lui N. Papatanasiu, la 25 decembrie 1938, în „Adevărul literar și artistic”: ”Orice roman este în primul rând un roman social. În romanul obișnuit partea socială e înscrisă în subiect: în altele însă, accentul cade pe latura socială.”

Sociologul Jose Ortega y Gasset afirma în lucrarea sa intitulată „Omul și mulțimea” că societatea este „un mecanism, o mașină de făcut oameni”. Prin extensie, definiția este valabilă și pentru literatură. Un roman care deschide ochi și destupă urechi devine mecanism de făcut oameni. Devianța atrage o diferență percepută în sens negativ, deoarece actorul social ignoră complet uzul social, în acest context el este nevoit să găsească maniere originale de supraviețuire, cu riscul de a-și leza partenerii, dacă prin devianța săvârșită nu a făcut-o încă! Sociologul Lemert a creat termenul de deviant secundar pentru cel care trebuie să se adapteze unor reacții stigmatizante. Există un câștig al devianței, dar și un cost al acesteia! Câștigul se concretizează în tot ceea ce contribuie la realizarea unui scop vizat de deviant, iar costurile principale constau în reacțiile sociale declanșate.

Extras din volumul:

Aron, O., Mandru, L., Stan, E., & Sandu, A. (2007). Studii europene. Analize multidimensionale. Iasi, Romania: Lumen.

Romanul „Amândoi” al cărui autor este Liviu Rebreanu se focalizează pe situația în care se produce devianța. Situația reprezintă ansamblul circumstanțelor exterioare care preced și însoțesc îndeaproape comiterea unui act deviant și care fac ca acest act să fie mai mult sau mai puțin realizabil, mai mult sau mai puțin profitabil și mai mult sau mai puțin riscant.

Dublul asasinat al Solomiei pare a fi crima perfectă. Tânăra slujnică de la țară împrumută bani cu dobândă de la viitoarea victimă, lăsându-i drept garanție salba de aur. Solomia dorește să-și smulgă iubitul din ghearele morții; face împrumuturi peste împrumuturi pentru a-l duce Lixandru la doctori și a-i prelungi viața!

Sadismul crimelor și puterea supraomenească de care dă dovadă în timpul comiterii lor ne recomandă o persoană diabolică. Vina cade pe poștașul ce trecuse pe la bătrâni și fusese ispitit de inelul pierdut de Solomia prin zăpadă. După moartea lui Lixandru, când constată că nu mai are nici un rost pe lume, cercetările erau în toi și exista probabilitatea ca un nevinovat să înfunde oca pentru faptele comise de ea, se autodenunță, relatând cu lux de amănunte crimele. „Am împins-o cu cotul de nu s-a mai putut agăța de mine. Atunci, de necaz, dumneai s-a uitat împrejur să puie mâna pe ceva ca să mă lovească. Mi-a fulgerat prin gând că are să mă omoare și că nu trebuie să mă las să mă omoare. Cât stătusem lângă albie am văzut în colț, între mașină și pervazul ușii, două bucăți de sârmă pregătite să le agațe în cuiile lor ca să întindă pe ele rufele la uscat... Am luat o sârmă și am vrut s-o îndoiesc în două ca să am și eu cu ce să lovesc. Cucoana era întoarsă cu spatele și se aplecase să apuce o bucată de lemn... Nu știu ce mi-a venit, cum îndoiam bucată de sârmă, că deodată am aruncat-o pe după gâtul cucoanei și am început să strâng din răspuțeri și apoi să răsucesc capetele sârmei sub ceafă... Am zărit un prosop stors pe marginea albiei, l-am tras și i l-am petrecut peste gură și nas, să nu poată striga... Am vrut să plec, dar dumneai tot mai mișca și se zvârcolea. Ca să nu se

Extras din volumul:

Aron, O., Mandru, L., Stan, E., & Sandu, A. (2007). Studii europene. Analize multidimensionale. Iasi, Romania: Lumen.

Studii europene Analize multidimensionale

dezlege și să țipe mi-a dat prin minte să-i leg mâinile și picioarele, și i le-am legat cu niște rufe ude care mi-au fost mai la îndemână”(p.412).

A doua crimă pare a fi trasă la indigo: ”Am ieșit tiptil de după ușă și, pe la spate, i-am cuprins gâtul cu sârma îndoită, ca și la cucoana adineauri, și am strâns și am răsucit”.

Dacă tot a ucis, gândește avantajos, ca Toader Strâmbu, să nu plece cu mâna goală de la casa celor bogăți: ”m-am dus iar în bucătărie, am răsturnat oala, mi-am luat salba și am vârat-o în sân...Atunci am zărit iar inelul pe masă. De ce să rămâie acolo, cine știe cui?”(p.413).

Ca și Lică Sămădăul, Solomia are certitudinea pedepsei divine. La moartea lui Lixandru al ei, își acompaniază bocetele cu următoarea constatare: ”Of, Doamne, Dumnezeule, rău mă pedepsești, Doamne!”(p.378) Pentru a se sustrage pedepsei, atât Solomia, cât și Lică aleg sinuciderea, forme care dovedesc inventivități diabolice, în scopul evitării stigmatizării, excluderii și izolării, costuri ale devianței lor. Lică Sămădăul își zdrobește țeasta de trunchiul unui stejar, Solomia își înfige în inimă, în sânul stâng, un ac de păr. Morțile lor sunt atipice și simbolice. Sămădăul își zdrobește creierii- centrul voinței și ai echilibrului, Solomia își străpunge inima, organ care întreține viața și își sfârtecă sânul stâng cu care ar fi trebuit să-și hrănească pruncii, asigurând în acest fel perpetuarea speciei în microunivers. Exemplele malefice ale umanității par a atrage ca niște magneți toate devianțele din lume! De fapt devianțele, produse ale slăbiciunilor omenești se propagă în lanț: una o determină pe cealaltă, și tot așa...

Drama omenirii constă în faptul că nu știm niciodată ce se va întâmpla cu noi în secunda următoare, că fiecare clipă a vieții se transformă în pericol pur și risc vibratil. Concluzia alarmantă este aceea că omul trăiește într-un risc permanent de a se dezumaniza.

Extras din volumul:

Aron, O., Mandru, L., Stan, E., & Sandu, A. (2007). Studii europene. Analize multidimensionale. Iasi, Romania: Lumen.

Literatura este și o piață de idei. Creatorul le expune, cititorul le compară, le cântărește și le absoarbe pe cele care satisfac nevoile sale spirituale. Devianțele sunt în genere toxice, dar și insecticidele sau otrăvurile au rolul lor în cotidian. S-a afirmat în mod veridic că oamenii nu ar fi în stare să aprecieze binele, dacă nu ar exista răul.

Bibliografie

- 1) "Tratat de sociologie", sub coordonarea lui Raymond Boudon, Editura Humanitas, București, 1997
- 2) "Omul și mulțimea" Jose Ortega Y Grasset; Editura Humanitas, București, 2001
- 3) "Zece mi de culturi, o singură civilizație", Mircea Malița, Editura Nemira, 2001, București

Surse:

- 1) "Răscoala" - Liviu Rebreanu, Editura Facla, Timișoara, 1997
- 2) "Ciuleandra", "Amândoi" - Liviu Rebreanu, Editura Dacia, Cluj. 1990

Uniunea europeană - diversitate cultural-artistică și manifestări politice identice

Elena STAN

Se spune adesea că optimistul vede jumătatea plină a paharului, iar pesimistul își fixează atenția asupra jumătății goale. Fiecare om este unic și inimitabil, percepe adevărul în felul său și nimeni nu deține adevărul absolut. În cursul său de sociologie "OMUL ȘI MULȚIMEA", Jose Ortega Y Gasset precizează că jumătatea de măr oferită de Eva lui Adam diferă de cea primită pentru că el o privea din punctul său de vedere.

Fără a avea pretenția că dețin adevărul absolut, văd societatea ca un câmp deschis de luptă în care actorii sociali concurează pentru același post, își dispută farmecele aceleași femei frumoase, lumea se luptă, discută și se măcelărește pentru idei grotesc de confuze și superlativ de vagi. Drama omului modern constă în predispoziția sa de a se lamenta în loc să-și accepte cu demnitate limiteleși dramele.

Este adevărat că nu știm ce se va întâmpla cu noi în secunda următoare, că a trăi înseamnă a îți asuma un risc permanent, dar tocmai în asta stă măreția umană. Viața ne dă mult de lucru și am fost investiți cu un rol social! Ca muritori de rând, viața a fost trasă asupra noastră ca un glonte la gura țevii. Nu am ales nici locul și nici data nașterii, nici părinții nici universul în care ne este îngăduit să evoluăm.

Pornind de la acesete premise m-am întrebat adesea de ce atât în Europa cât și în lumea întreagă manifestările politice sunt similare iar actele de cultură diverse?

Atât din studiile de caz cât și din observațiile pertinente ale cursurilor de sociologie am reușit să găsec răspunsurile.

Extras din volumul:

Aron, O., Mandru, L., Stan, E., & Sandu, A. (2007). Studii europene. Analize multidimensionale. Iasi, Romania: Lumen.

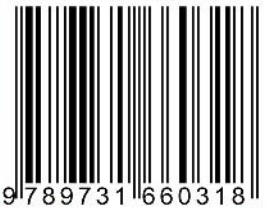
Eqpvkpwctgc "ceguvwk" xqnwo "q" rwvg k
volumul de pe

www.edituralumen.ro
www.librariavirtuala.com

ucw "fkp" nkdt tkkng "pqcuvtg" r

I ISBN 973-166-031-3

9 789731 660318

media

LUMEN

www.EdituraLumen.com

Moscova
Beijing →

Romania
Bucuresti

Cairo
Mombasa ↓

Maldiva ↓

Duba
Bangkok
Phuket
Pattaya ↓
Koh Samui
Singapore

Studii europene Analize multidimensionale

Lanzarote